

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Det er muligt, at hr. Lennart Larson finder, at de fremgangsmåder, man anvender inden for statsbanerne, inden for post- og telegrafvæsenet og i øvrigt inden for det område, staten har med at gøre, er forældede. Jeg tror nu nok, at hr. Lennart Larson, hvis han ville studere den side af sagen lidt nærmere, som hedder rationaliseringsgevinst — og det er det, der er tale om her — vil finde ud af, at de regler såmænd ikke er så tossede endda. Men hvis der er noget, der skal rettes i de regler, kan det ikke være meningen, at et enkelt område skal lave en aftale, som strider imod væsentlige principper for aflønningen i Danmark, så må det ske efter forhandling med de organisationer, som i øvrigt har at gøre med det store område, hvor rationaliseringsgevinster kan komme på tale. Jeg har ikke på noget tidspunkt fra nogen af hovedorganisationerne — og jeg tror, de har lige så god kontakt med arbejdspladsen, som hr. Lennart Larson har — fået henvendelse om, at grundlaget er forkert. Det er muligt, det kommer i forbindelse med overenskomstforhandlingerne, og det skal de være velkommen til, så kan vi diskutere det også, men jeg kan ikke, så længe de gældende regler findes for statens vedkommende, acceptere, at man på et enkelt område bryder ud og laver en generel lønforhøjelse, som jeg gerne vil understrege at både finansudvalget og det udvalg, vi havde i forbindelse med fastsættelse af udskrivningsprocenten i september sidste år, har pålagt mig at modsætte mig, camouflerede generelle lønforhøjelser, uden hensyn til, om der foreligger en individuel indsats. Hvis hr. Lennart Larson ønsker, jeg skal bryde med det princip, som det er blevet pålagt mig at følge af to enstemmige udvalg, ja, så ved jeg ikke rigtig, hvordan det skal være muligt for mig at føre en lønpolitik, som er i overensstemmelse med folketingets ønske.

Lennart Larson: Jeg fik i hvert fald bekræftet her, at det ikke er folketinget, der står bag ved disse regler, men at det er to udvalg, der har henstillet til ministeren, at man skulle prøve at få disse ting igennem, og jeg har også sagt, at jeg ikke kan lægge stemme til dette. Jeg mener, at når der er så stor uenighed om principperne i den offent-

lige rationalisering, om medbestemmelse, om medindflydelse og udbyttedeling og alle disse ting, der blev drøftet i går, er det vist på tide, at man her i folketinget får en debat om disse problemer inden for den offentlige sektor. Vi må have nogle retningslinjer for, hvorledes man skal komme videre, og i al beskedenhed vil jeg da gerne sige til ministeren, at jeg selv arbejder meget med disse problemer og ved, hvad det betyder, når man får medarbejderne ind og kan få decentraliseret aftalerne. Jeg er ikke tilhænger af centraliserede aftaler, hvor man ikke giver medarbejderne nogen som helst mulighed for at komme videre, og dette er en aftale mellem en stor institutions medarbejdere og ledelse om, hvorledes man skal få virksomheden til at fungere bedre. Jeg vil henstille til ministeren, at man tager dette op og tager disse medarbejdere med på råd. Det er en aftale, der ligger i den blå betænkning, som har fået anerkendelse på højeste sted for at være et mægtig godt grundlag at arbejde på, også inden for den offentlige sektor.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Det er rigtigt, at folketinget ikke har vedtaget nogen dagsorden eller nogen beslutning på dette område, men jeg føler mig nu forpligtet over for et enstemmigt finansudvalg og over for et enstemmigt udvalg, som rummer partiernes ledende repræsentanter, og som fastlægger retningslinjer for, hvilken lønpolitik der skal føres. Jeg føler mig mere forpligtet over for dem end over for hr. Lennart Larsons synspunkter.

Vi ønsker bestemt fra statens side at anmere både til et godt samarbejde på arbejdspladserne og til at fremme rationaliseringen, men man må være opmærksom på, at de retningslinjer, der gælder, er aftalt med de store organisationer, og vi kan ikke uden videre bryde dem uden at risikere, at vi ødelægger det, der er den egentlige hensigt med en rationaliseringsanstrengelse, nemlig at give dem, der præsterer rationaliseringen, andel i resultatet og ikke gøre det til en generel løftestang for lønningerne, og det er det, der er tale om her. Lad mig bare nævne Jydsk Telefon. Hele det administrative personale, som ikke har haft en snus med rationaliseringen at gøre, får den samme andel i rationaliseringsgevinsten som